

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie w sprawie XI U 1037/15 z odwołania E. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd pierwszej instancji podniósł, iż postępowanie w sprawie podlega zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt. 1 k.p.c., gdyż kwestia czy wnioskodawca zachowuje prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 10 stycznia do 3 maja 2015 r. – będąca przedmiotem innego postępowania, ma zasadnicze znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd wskazał, że jeżeli wnioskodawca nie zachowa prawa do zasiłku za w/w okres, to tym samym nie wyczerpie 182 dni okresu zasiłkowego, co jest warunkiem koniecznym do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Powyższe orzeczenie w drodze zażalenia zaskarżył E. B., który wniósł o uchylenie postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, iż Sąd I instancji w toku postępowania pominął fakt, iż zaskarżona decyzja winna zostać unieważniona, bowiem została wydana z naruszeniem przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Skarżący wskazał, iż organ rentowy wydał decyzję z przekroczeniem terminu 30-dniowego, nadto zwracając się do innego organu o zajęcie stanowiska, nie zawiadomił o powyższym strony.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Przepis ten daje sądowi możliwość fakultatywnego zawieszenia postępowania w sytuacji, gdy wynik innej, toczącej się już sprawy cywilnej, ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. Jedynie w sytuacji, gdy sąd orzekający jest w stanie sam ustalić wszystkie istotne okoliczności sprawy, niezasadne jest zawieszanie postępowania w oparciu o powołany wyżej przepis. Z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia w rozpatrywanej sprawie. Zasadność roszczenia skarżącego o świadczenie rehabilitacyjne zależy bowiem od ustalenia, czy skarżący zachował prawo do zasiłku w okresie od 10 stycznia do 3 maja 2015 roku, a tym samym czy wyczerpał 182 dni okresu zasiłkowego. Oczywistym jest bowiem, iż świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który wyczerpał zasiłek chorobowy i jest nadal niezdolny do pracy (art. 18 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, Dz. U. z 2014r., poz. 159 ze zm.). Powyższa kwestia jest natomiast przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. XI U 1107/15, które nie zostało prawomocnie zakończone. Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji z dnia 1 lipca 2015 roku, na mocy której orzeczono, iż nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 stycznia do 3 maja 2015 r. Nieprawomocnym wyrokiem Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zmienił zaskarżoną decyzję, ale w ten tylko sposób, iż przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia za okres od 10 do 14 stycznia 2015 roku, oddalając odwołanie w pozostałej części. Natomiast jak wiadomo Sądowi II instancji z urzędu, przedmiotowa sprawa jest nadal w toku i na skutek apelacji wnioskodawcy zostanie ponownie rozpoznana przez Sąd Okręgowy w Łodzi, który zbada czy wnioskodawca zachował prawo do zasiłku za cały sporny okres.

Przywołać należy stanowisko Sądu Najwyższego, wedle którego przesłankę zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 kpc stanowi nie względ na zasadę ekonomii procesowej czy też podobieństwo okoliczności faktycznych oraz podstawy prawnej dwóch spraw, ale zależność rozstrzygnięcia sprawy zawisłej od wyniku innego sporu, przez co rozumieć należy sytuację, gdy wynik innego sporu stanowi praeiudicium dla danego sporu (por. orz. SN z 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279 z glosą E. Wengerka; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1964, Nr 8-9,

s. 318; E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 9, s. 858). Wobec tego, zawieszenie postępowania na tej podstawie może nastąpić, gdy nie jest możliwym rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych.

Sąd pierwszej instancji zasadnie zatem uznał, iż wynik niniejszego postępowania ściśle zależy od rozstrzygnięcia wyżej wymienionej kwestii, która dla przedmiotowego rozstrzygnięcia ma znaczenie prejudycjalne.

Powyższej oceny nie zmienia powołana przez skarżącego argumentacja dotycząca rzekomego wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Zauważyć należy, iż z uwagi na fakt, że okoliczność objęta przedmiotem postępowania w sprawie sygn. akt. XI U 1107/15, wchodzi w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie i związaną z tym konieczność zawieszenia postępowania, Sąd I instancji na tym etapie sprawy nie mógł dokonać merytorycznego rozpoznania decyzji. Zbadanie prawidłowości zaskarżonej decyzji będzie możliwe dopiero po podjęciu przez Sąd postępowania w rozpoznawanej sprawie tj. z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie sygn. akt. XI U 1107/15.

Zaskarżone postanowienie w pełni zatem odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący: Sędziowie:

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy i pełnomocnikowi organu rentowego.